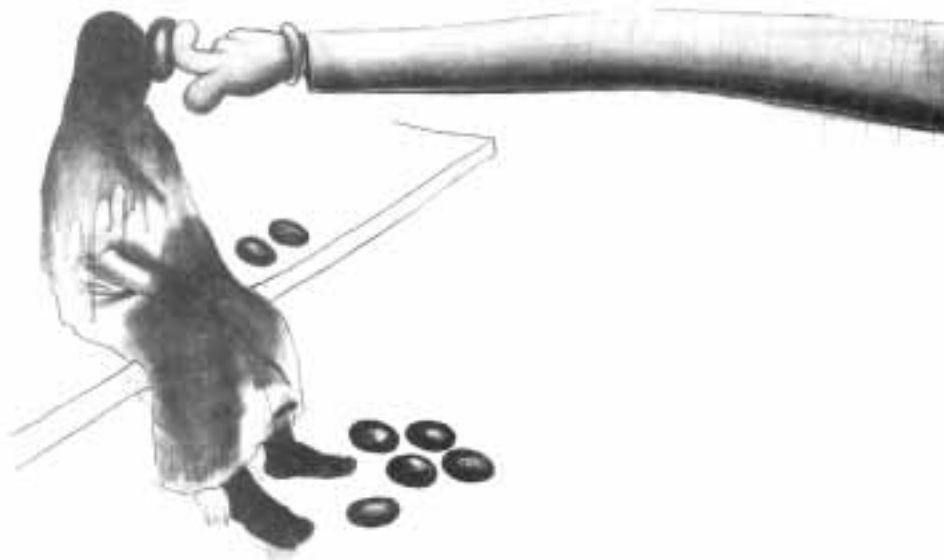

perspektiv

Singh Dhunsi Drawing-tandoori er tittelen på utstillingen som for tiden pryder veggene hos Tegnerforbundet i Oslo. Der kan Nirmal Singh Dhunsi arbeider beskes fram til 3. april.

Ravnenes skvatring (del 1)

Intellektuell X1:

«Den elendige sistetiden vil nok bære fram en nyfødt tid; en tid som er knapp og full av tilværelsens forgudelse. Men nederlagets mare vil fortsatt ligge rundt og inne i oss til vi sporeløst har forsvunnet.

Vi skal ryste dødens støv av våre ansikter, grave opp våre dødes stolthet, deretter løpe mot begjærets utstrekning. Valgets øyeblikk er kommet, og utslitingen opptrer slik som en hær omringer oss fra alle retninger. Det finnes ingen utvei for å overskride denne bitre periodens tyranni, heller ingen mulighet for å pynte seg ved fremragende drømmer, selv om hodet bekleddes seg med alt som var igjen av morgenduperinger.

En filosofi for nederlaget – og en annen for fiaskooppåret! Nølede leer vi oss for å framføre vår røst, men den blir nedbrutt før ekkoet er lydt.

Å det bramfrie hjemland; skinnende er ikke enhver morgen! Flaggene er ikke noe språk for hovmod og aktelse. Av våre celler skal vi utsondre døden for å returnere pulsen til våre årer, og å iaktta den falske historien vår; berømmelsens myter og dekadansens.»

Intellektuell X2:

«Der er vi etter vår eneste tid; og den

er kort. Den er kortere enn å føle og klarere enn å se. Den er ensommere enn oss, og ensommere enn dødens ensomhet; den er rar og rarer enn oss ved våre dumme geografier. Klarer universet å bære alle våre meditasjoner: gårdsdagens landkart og smertens fjøslykter; anarkiets tanker, støyens og spektaklets; poesien i de voksende følelser, og nederlagets stadighet ...»

Intellektuell X3:

«Jeg vil lete etter et hav av glemsel for å vaske tankene mine. Jeg vil lete etter et nytt rom for å forlate hjernen min; for så å glemme den i et ukjent mørke. Jeg vil ikke vinne tilbake gårdsdagens ville autoritet som skal forvise meg ved sitt evige første.

Jeg vil lete etter en natt som er full av hjertebank, og tom av alle komplekse betydninger; fordi kjærlighet – bare i de enkleste betydningenes tid – kan erobre fornuftens land. Kjærligheten er galskapens hær som forsvarer forestillingsfrihet. Kjærligheten er ordenes bråketete makt i de fredelige netter som er tomme av alt, selv av de mørke arenaer.»

Intellektuell X4:

«Tiden er fienden til den umulige skapelse; og skapelsen kan ikke være full-

kommen før den har brukt hele sin tid.

Her eller der er det en væren av nerver som er ladet med spenning for evig. Det kommende øyeblikk betvinger forstanden, og fornuften bevarer og oppsparer sine forråd for å stå imot det kommende. Uro og beredskap! Vårt indre frykter å la seg svekke.

Tanken energi er oppbrukt; og væren anspenner og forbereder seg til det ukjente; til en forandring. Hvor vanskelige valgets tider er! Hvor vanskelig å endeløst stå på skilleveien!

Poesien kan ikke karakteriseres! Har vi skjont at avgjørelsen var uunn-gåelig? Drømmens komplekse forløp viste oss at sjansene var store, og dette var vår ytterste nytelse. Vårt valg var lengst unna, men kunne oppstå når som helst. Tiden fortalte likevel ikke om sin tilblivelse; den var, og, fremdeles, er, drømmens fiende! Er den virkelig drømmens fiende; eller absurditetens, meningsløshetens og svinningens? Drømmens veier vil heretter smalne ... smalne ... smalne!»

En uendelig taushet ... Alt er stille! Stillheten kan høres fra alle kanter; mens en tveetydig skvatring lyder fra det fjerne nærmere og nærmere og nærmere...

Adon Elmir

AKKURAT NÅ

Vinden

Weidemanns kompis Digsy er en dannet mann som prøver å holde en viss stil, og det også i situasjoner som egentlig hadde krevd et helt annet reaksjonsmønster. Dette kan jo være både frustrerende og frigjørende, men i det foreliggende tilfellet er det nok bare frustrerende.

Digsy er nemlig sinna som en tyrk – det er et riktig bilde? – og har grunner nok til å være det. I miljøet, i diskursen, burde man kunne ty til høylytte meldinger og utagerende armbevegelser når kikkadorer og termitter har sagd sitt.

Løgn og bedrag burde møtes med handlinger som tenderte i retning pasjonert håndgemeng, men Digsy, som er en svoren pasifist, tror ikke på de i mangt opplagte handlingsalternativer som eksisterer.

Men hva handler nå denne lille epistelen om. Egentlig? Det er neimen ikke så lett å si. Men det dreier vel seg om kulturrevolusjonen som aldri kom.

Ridderne av det runde bord er stadig riddere av det runde bord, og tåken fra en forloren tid ligger tett, om enn usynlig, over landet. Og stadig venter man på at vinden skal snu, selv om vinder snur hele tiden – og kanskje bra er det – men minst i den retning som alltid har hatt et litt småproblematisk forhold til gruppen man etter sigende spiller på lag med.

Bra det og, sier Digsy – og Weidemann er nok enig han også – og håper at vinden blåser friskt i en retning som verdsetter det han personlig alltid har holdt høyt. Men hva da med miljøets, diskursens prosjekt? Ja, måtte det gå dem vel. Men det er en prosess som så langt fra er gjennomført.

Kanskje vil den aldri bli det.

Kanskje.

Sannsynligvis ikke.

Weidemann

Statsministeren

HEI GEORGE. JA, GÅ FIKK DU JAMMEN FIRE ÅR TIL I DET HYTE HUS ...!

NÅ TRENGER DU IKKE SPEKULERE PÅ GJENVALG. SÅ DU KAN BARE TENKE PÅ HVORDAN DU BLIR OMTALT I HISTORIEBOKENE.

- SE NÅ TIL AT DET BLIR NOE PENT Å SKRIVE OM DEG.

I år forsøker politiet i Rogaland seg med en ny vri for å unngå påskeinnbrudd: Send en e-post til politiet og fortell hvor lenge du er bortreist, lyder oppfordringen. Politioverbetjent Ralph Grønning, håper mange vil benytte seg av tilbudet. – Får vi tilstrekkelig med informasjon, kan vi målstyre patruljene våre i påsken, sier Grønning til Stavanger Aftenblad.